

זוהר היומי

זוהר במדבר – דף קל"ג ע"א

פרשת נשא

◆ הקטע מתחיל בדף קכ"ח ע"א וממשיך עד דף קמ"ה ע"א ◆

טקסט הזוהר

דבור, פְּעִי לְאַרְמָא קָלָא, וּלְאַכְרִזָּא מְלִין.

דְּכְתִיב, (שמות כ) וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה לְאַמֵּר. וְתַאנָּא, כָּל עַלְמָא שְׁמַעוּ הָהוּא דְּבוּר, וְכָל עַלְמָא אֲזִדְעֻעֻו. וּבְגִין כֹּה כְּתִיב וַיְדַבֵּר, וְלֹא כְּתִיב וַיֹּאמֶר. אוּף הָכָא כְּתִיב הִנֵּה לֹא יִדְעֵתִי דְּבוּר, לְאַכְרִזָּא מְלָה וּלְאַוְכְּחָא בְּרוּחַ קֳדָשָׁא לְעַלְמָא.

אִי הָכִי, הָא כְּתִיב (שמות ו) וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר. אֵלָּא, מֵאֵן הוּא נְבִיאָה עֲלָאָה כְּמֹשֶׁה, דְּלֹא זָכָה בְּרַ נֶשׁ כְּוֹתִיָּהּ. דְּהוּא שְׁמַע דְּבוּר בְּהַכְרִזָּה, וְלֹא דְּחִיל, וְלֹא אֲזִדְעֻעֻו. וְשָׂאָר נְבִיאִים אֲזִדְעֻעֻו, אֲפִילוּ בְּאַמִּירָה, וְדַחֲלִין בְּדְחִילוּ.

וְתַאנָּא, תְּקוּנָא קְדָמָא דְּדִיקְנָא, וְתַנְיִנָּא לְאַתְבָּא (ס"א לאייתא) (ס"א לאכפא) לְתַלְיָתָא. דְּכְתִיב, (איוב לג) הֵן כָּל אֵלֶּה יַפְעֵל אֵל פַּעַמִּים שְׁלֹשׁ עִם גָּבַר. (תריין נוסחי) וְתֵא חֲזִי דְּתַרִּין תְּקוּנִין קְדָמָאִין לְמִיתִי לְתַלְיָתָא הוּוּ דְּהוּא

תְּקוּנָא תַּלְיָתָא. מְאַמְצְעִיתָא דְּתַחֲתוֹת חוּטְמָא, מִתַּחֲתוֹת תַּרִּין נֻקְבִין. נְפִיק חַד אֲרַחָא, וְשַׁעְרָא אֲפִסִּיק (ס"א אתפסק) בְּהָהוּא אֲרַחָא. אֲמַאי אֲתַפְסֵק. מְשׁוּם (דכתיב ועובר על פשע) דְּהָאִי אֲוִרְחָא אֲתַתְקֵן לְאַעֲבָרָא בֵּיהּ. וּבְגִין כֹּה, יְתִיב תַּחֲתוֹת נֻקְבֵי חוּטְמָא הָאִי

אורחא. וְשַׁעֲרָא לָא אֶתְרַבִּי בְּהַאי אֹרְחָא, מְשׁוּם דְּכְתִיב וְעוֹבֵר עַל פְּשַׁע, לְמִיּהָב אֶעְבְּרָא
עַד (על) פּוּמָא קִדִּישָׁא, דִּיִּימָא סְלִחָתִי. תַּאנָּא, כְּמָה עֲרֻקְסָאוֹת מְחַכָּאן לְהֵהוּא פּוּמָא,
וְלָא אֶתְגְּלִי לְחַד מִנֵּיהּ, דְּהָא אֶסְתֵּלֵק וְאֶתְעַטֵּר, יְדִיעַ וְלָא יְדִיעַ.

תַּאנָּא, בְּצִנִּיעוּתָא דְסַפְרָא, מְהוּ דְכְתִיב פְּשַׁע. זָכוּ עוֹבֵר, לָא זָכוּ פְּשַׁע. (מאי משמע עובר
על פשע, שפע דאקדים ש' לפ', לא זכו עומד ולא עובר) (האי) בְּזַעִיר אֲפִין.

מאי בִּין הָאֵי לְהָאֵי. בְּזַעִיר אֲפִין, כַּד נָחִית הֵהוּא אֹרְחָא מִתְחוֹת נּוֹקְבֵי חוּטְמוֹי, כְּתִיב,
(במדבר יב) וַיַּחַר אֵף יְיָ בָּם וַיִּלֶּךְ. מאי וַיִּלֶּךְ. דְּנִפְיָק רוּחָא דְרוּגְזָא מְאִינוֹן נּוֹקְבֵי, וּמֵאֵן
דְּאֶשְׁכַּח קִמְיָה, אָזִיל וְלָא אֶשְׁתַּכַּח. הָדָא הוּא דְכְתִיב, (ישעיה מ) כִּי רוּחַ יְיָ נִשְׁכָּה בּוֹ
וַאֲיָנָנוּ (ס' א' כי רוח עברה בו ואיננו). בְּאַרְיֵה אֲפִין כְּתִיב, (מיכה ז) וְעוֹבֵר עַל פְּשַׁע.
וְכְתִיב, (איוב לז) וְרוּחַ עֲבָרָה וַתִּטְהַרְם. וְתַאנָּא, הֵכָא כְּתִיב, עוֹבֵר עַל פְּשַׁע בְּהֵהוּא
אֹרְחָא. הָתָם, (שמות יב) וְעָבַר יְיָ לְנִגּוּף אֶת מִצְרַיִם.

זַכָּאָה חוּלְקִיָּה דְמֵאֵן דְּזָכִי לְהָאֵי. וְדָא הוּא תְקוּנָא תְּלִיתָאָה, (דאורחא) דְּדִיקְנָא יִקְרָא
קִדִּישָׁא עֲלָאָה עֲתִיקָא דְעִתִּיקִי. אֲמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, וְדָאֵי קוּדְשָׁא בְּרִיָּה הוּא יִסְגִּי לְאוּטְבָא
לָהּ, וַיַּחֲדִי לְאַגְנָא עֲלָהּ.

וְתַאנָּא, מַאי דְכְתִיב, (ישעיה סא) שׁוֹשׁ אֲשִׁישׁ בִּי, בְּעִתִּיק יוֹמִין אֶתְמַר. דְּהָא הוּא
חֲדוּתָא דְכָלָא. תַּאנָּא, בְּשַׁעֲתָא דְאֶתְגְּלִי הָאֵי אֹרְחָא דְדִיקְנָא דְעִתִּיק יוֹמִין. כְּלָהוּ מְאִרִי
דִּיכְבָּא וַיִּלְלָה, וּמְאִרִיָּהוּן דְּדִינָא סְתִימִין וּשְׁתִּיקִין, וְלִית דִּיפְתַּח פִּטְרָא לְאַבְאָשָׁא. מְשׁוּם
דְּהָאֵי אֹרְחָא אֶתְגְּלִיָּא לְתַקְנָא. וּמֵהָאֵי, מֵאֵן דְּאֶחִיד (נ' א' דאחית) וְאַזְהַר (משום דהאי
אורחא סימנא לשתיקותא ומהאי הוא מאן דאחזי ואזהר) לְשַׁתְּקָאָה, לְהָאֵי אֹרְחָא
רְשִׁים, דְּהוּא סִימְנָא דְעִתִּיקָא קִדִּישָׁא.

תקונא רביעא, מתתקן שערא (ונחית) תחות פומא, מרישא חדא לרישא חדא. הדיא הוא דכתיב, (מיכה ז) לשארית נחלתו. כמה דאת אמר (מלכים ב יט) ונשאת תפלה בעד השארית הנמצאה. הנמצאה ממש. שארית דכתיב, (צפניה ג) שארית ישראל לא יעשו עולה.

תקונא חמישא. נפיק אורחא אחרא מתחות פומא, הדיא הוא דכתיב, (מיכה ז) לא החזיק לעד אפו. קום רבי יוסי. קם רבי יוסי, פתח ואמר, (תהלים קמד) אשרי העם שככה לו אשרי העם שיי אלהיו. אשרי העם שככה לו. מהו שככה לו. כמה דאת אמר (אסתר ז) וחתת המלך שככה, שכיך מרוגזיה.

דבר אחר. שכיך ברוגזיה, הדיא הוא דכתיב, (במדבר יא) ואם ככה את עושה לי הרגני נא הרוג. דא הוא דינא דינא. אשרי העם שיי אלהיו, רחמי דרחמי.

דבר אחר, שככה, שמא דכליל כל שמעון, וקודשא בריך הוא מעבר רוגזיה, ואנח ביה לזעיר אנפין, ומעביר על כל אינון דלבר.

דתנא, ארחא, עלאה דדיקנא קדישא, (עלאה עתיקא דעתיקי) דאיהו נחית (בדיקניה) תחות נוקבי דחוטמא דעתיקי. והאי ארחא דלתתא. שקילן אינון בכלא. דא

תרגום לעברית

דבר אל אהרן ואל בניו לאמר כה תברכו וגו'. רבי יצחק פתח ואמר, (תהלים קג) וחסד ה' מעולם ועד עולם על יראיו וצדקתו לבני בנים. כמה גדולה היראה לפני הקדוש ברוך הוא, שבכלל היראה ענוה, ובכלל הענוה חסידות. נמצא שכל מי שיש בו יראת חטא, ישנו בכלל. ומי שאינו ירא שמים, אין בו לא ענוה ולא חסידות.

תרגום עברי אינו זמין במקור

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.

